

ske er fodslæbende i den her sag, kunne få det samme indtryk. Derfor vil jeg spørge ministeren: Kunne man så ikke tilkendegive, at vi stadig væk i Danmark ønsker, det skal kunne ske til 2005?

Så er jeg enig med ministeren i, at han alene ikke kan garantere, hvad der sker i EU. Det har jeg heller ikke forlangt – kun, at ministeren fastholder målsætningen.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg forstår godt synspunktet. Det, jeg bare har sagt, er, at man måske kan diskutere, hvor meget Kommissionen nærlæser vores bæredygtighedsstrategi. Jeg håber det, men jeg tror faktisk, at det har endnu mere effekt, at miljøministeren igen og igen og i alle de fora, hvor han kommer, bliver ved med at sige, at den her proces omkring kemikalier skal speedes op.

Og jeg må sige, at det var en rar oplevelse på Nordsøkonferencen, hvor jeg også rejste spørgsmålet, og hvor miljøministrene var med, at vi besluttede at udtale samlet, at vi igen ville lægge pres på Kommissionen.

Jeg tror, det er på den måde, man skal blive ved med at gøre det. Men jeg er meget enig med spørgeren i, at det er vigtigt, at vi fastholder det.

Kl. 18.10

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren oplyste, at han på et senere tidspunkt ville vende tilbage med et måltal, når han havde noget, som han kunne mene var rimelig realistisk at opnå. Derfor vil jeg godt have bekræftet, at når tallet 2005 er slettet, er det ikke, fordi ministeren har opgivet ideen om, at der skal være et måltal, som man kan holde arbejdet op imod. Det ville jo være uheldigt, hvis man slet ikke havde noget måltal, for det ville skabe det indtryk, at det hele flyder – et indtryk, man kan få bekræftet, hvis man undersøger, hvad der rent faktisk foregår i Kommissionen.

Jeg forstår svaret sådan, at ministeren vender tilbage og skriver et årstal i sin endelige udgave af den nationale strategi for bæredygtighed.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det, som hr. Keld Albrechtsen skal forstå helt tydeligt – det har vi diskuteret meget her i dag – er det, som jeg sagde til sidst:

Der er således ikke på nogen måde tale om et miljøpolitisk tilbagetog, men alene det forhold, at regeringen kun vil melde det ud, som vi ved vi kan holde.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har jo ikke bedt om, at ministeren skulle garantere, at EU overholder den tidsplan, som Danmark ønsker, for det ved jeg da godt at ministeren ikke kan garantere. Det kan jo være, et flertal af lande og Kommissionen ikke ønsker at opfylde det ønske, som Danmark har. Men det er jo en anden sag.

Jeg går ud fra, vi kan være enige om, at Danmark har lov til at have et ønske om et bestemt årstal og arbejde for, at det følger man i EU. Jeg prøver bare på at få ministeren tilbage på sporet, sådan at der fra dansk side stadig væk er en målsætning, et ønske til EU om, at det skal opfyldes.

Bliver det ikke opfyldt, skal jeg gerne love ministeren, hvis ministeren i øvrigt har gjort, hvad han kunne, for at det skulle blive opfyldt, at jeg da ikke skal stå og sige, at det var ministerens skyld, naturligvis ikke. På den baggrund håber jeg så, at ministeren kan genoprette årstallet i sin målsætning.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har hørt hr. Keld Albrechtsens ønske og vil bare sige til ham, at det afhænger altså af, at der findes et årstal, der kan sættes på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1989

27) Til miljøministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der udarbejdes en liste over farlige kemikalier i produkter, herunder at reglerne for indholdsdeklarationer ændres, således at forbrugerne får et reelt grundlag at træffe deres valg af produkter på?«

Jørn Dohrmann (DF):

Grunden til spørgsmålet er, at problemet med kemikalier og hormonforstyrrende stoffer ofte bliver bagatelliseret.

Dansk Folkeparti ønsker, at forbrugerne får kendskab til, hvad de f.eks. smører på deres hud, og at forbrugerne bliver bekendt med, at der eventuelt findes hormonforstyrrende stoffer i de produkter, så de hermed kan fravælge nogle bestemte produkter.

Så derfor er spørgsmålet: Vil ministeren tage initiativ til, at der udarbejdes en liste over de farlige kemikalier i produkter, herunder at regler